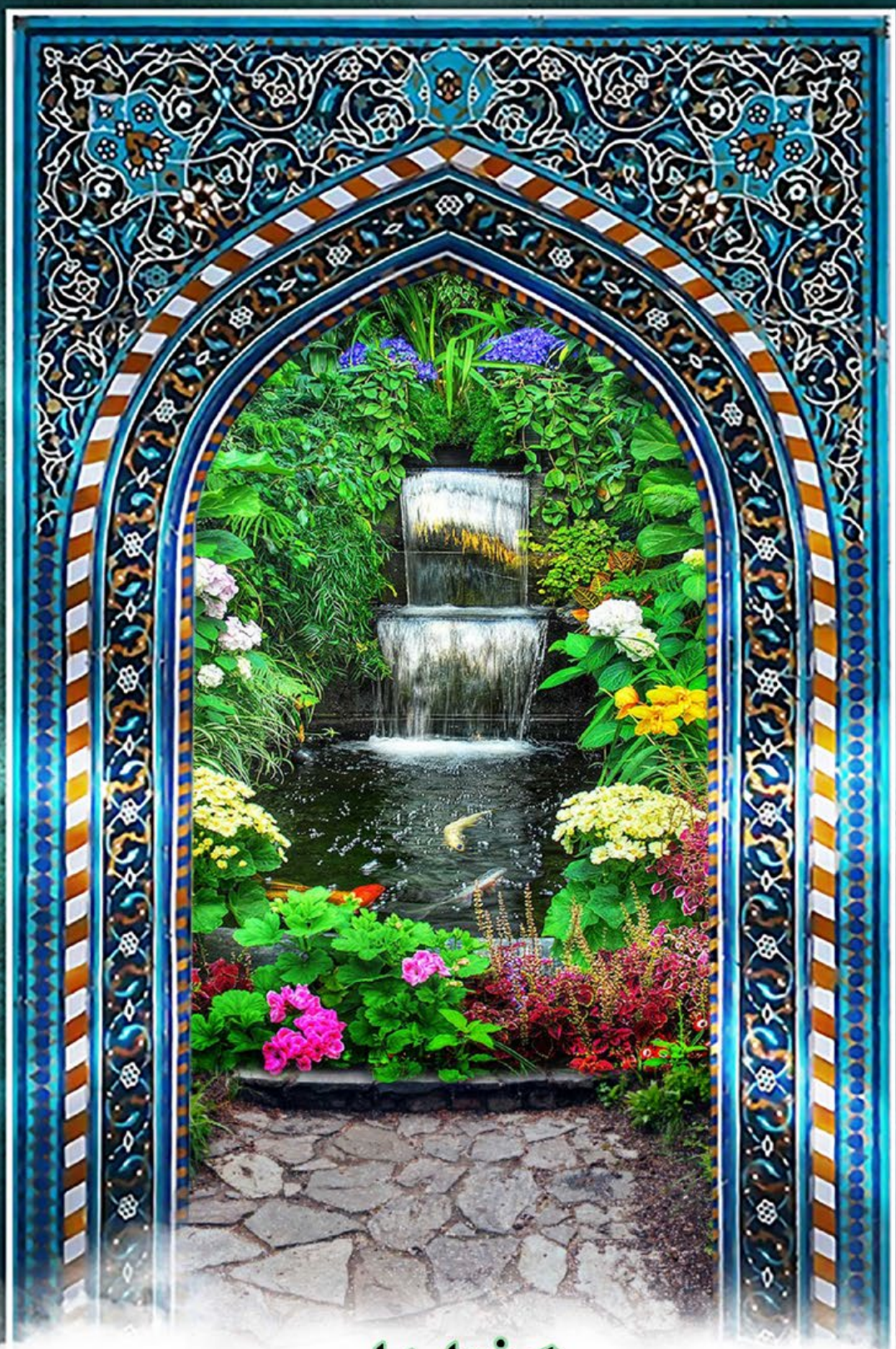

گفتارهای

مَنْصُورِ هَاشِمِی خراسانی

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

موضوع:

عقاید؛ شناخت خلفاء خداوند؛ مهدی؛ منصور و نهضت زمینه‌سازی برای ظهور مهدی

بسم الله الرحمن الرحيم

شش گفتار از آن جناب درباره‌ی اینکه یاران او پی در پی غربال می‌شوند تا آن گاه که بهترین‌هاشان به تعداد کافی باقی بمانند.

۱. أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْهَرَوِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ الْهَاشِمِيَّ الْخُرَاسَانِيَّ يَقُولُ: أَلَا وَاللَّهِ إِنِّي لَا أَعْلَمُ سَبِيلًا أَهْدَى مِمَّا أَنَا عَلَيْهِ، أَدْعُو إِلَى اللَّهِ وَخَلِيفَتِهِ دُونَ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ، وَإِنَّ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى غَيْرِهِمَا يُجْهَلُونَنِي وَيُضَلَّلُونَنِي، وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَجْهَلِنَا وَأَضَلَّنَا، وَسَيَحْكُمُ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ، وَإِنَّ قَرِيبًا يَتَّبِعُونَنِي حَتَّى إِذَا طَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ أَوْ عَرَضَتْ لَهُمْ فِتْنَةٌ دَسُّوا مَا دُكِّرُوا بِهِ وَانْقَلَبُوا عَلَى أَعْقَابِهِمْ، وَمَا هُمْ بِضُرُّونَنِي مِنْ شَيْءٍ وَسَيَحْبِطُ أَعْمَالُهُمْ، وَإِنَّ قَرِيبًا يَتَّبِعُونَنِي صَابِرِينَ فِي الْبُأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَطُولِ الْأَمَدِ، فَلَا يَهْنُونَ لِمَا يُصِيبُهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَضْعَفُونَ وَلَا يَسْتَكِينُونَ، وَسَوْفَ يَأْتِيهِمُ اللَّهُ بِأَحَدٍ الْحُسَيْنِيِّ: إِمَّا يَنْصُرَ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ دُخُولِ الْجَنَّةِ، ﴿وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾^۱.

ترجمه‌ی گفتار:

محمد بن عبد الرحمن هروی ما را خبر داد، گفت: شنیدم منصور هاشمی خراسانی می‌فرماید: هان به خدا سوگند من راهی راست‌تر از چیزی که بر آن هستم سراغ ندارم، به سوی خداوند و خلیفه‌اش و نه هیچ کس دیگر از جهانیان فرا می‌خوانم و هرآینه کسانی که به سوی غیر آن دو فرا می‌خوانند من را نادان و گمراه می‌شمارند و خداوند بهتر می‌داند که کدامان نادان‌تر و گمراه‌تر است و میان من و آنان قضاوت خواهد کرد و هرآینه گروهی از من پیروی می‌کنند، تا آن گاه که مدت برایشان طولانی می‌شود یا فتنه‌ای برایشان پیش می‌آید، پس چیزی که به آنان تذکر داده شده بود را فراموش می‌کنند و به گذشته‌ی خود باز می‌گردند و آنان به من هیچ زبانی نمی‌رسانند و اعمالشان نادیده گرفته خواهد شد و هرآینه گروهی از من پیروی می‌کنند، در حالی که بر سختی و آسیب و طولانی شدن مدت صبر می‌نمایند، پس به سبب چیزی که در راه خداوند به آنان می‌رسد سست نمی‌شوند و ضعف و زبونی به خود راه نمی‌دهند و خداوند یکی از دو چیز خوب را برایشان

خواهد آورد: یا نصرتی از جانب خود یا ورود به بهشت «و آن همانا کامیابی عظیم است».

۲. أَخْبَرَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الطَّلِقَانِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ يَقُولُ لِلنَّاسِ: إِنِّي وَاللَّهِ لَا أَعْلَمُ قَوْلًا أَحْسَنَ مِمَّا أَقُولُهُ، أَقُولُ: أَطِيعُوا اللَّهَ وَخَلِيفَتَهُ فِي الْأَرْضِ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِهِمَا أَوْلِيَاءَ، فَإِنْ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ قَوْلًا أَحْسَنَ مِنْ قَوْلِي هَذَا فَاتَّبِعُوهُ، وَلَا تَعْلَمُونَ إِلَّا أَنْ يَتَّبِعَ أَحَدٌ مِنْكُمْ هَوَاهُ بَغَيْرِ عِلْمٍ، وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ خَلَّتَيْنِ: أَنْ يُبْتَدَلَ عَلَيْكُمْ الْقَوْلُ فَيُسْتَبَيَّ عَلَيْكُمْ، وَأَنْ تُزَيَّنَ لَكُمْ الدُّنْيَا فَتَعْرِضُوا عَنِ الدِّينِ، وَإِنَّ فِيكُمْ رَجُلًا يَتَّبِعُونَ قَوْلِي، وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْهِمْ خَلَّتَيْنِ: أَنْ يَطُولَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَيَقْسَى قُلُوبُهُمْ، وَأَنْ يَخْرُجُوا مِنْ طَاعَةِ أُولِي الثُّغَى مِنْهُمْ إِلَى طَاعَةِ الْمُسْتَعْجِلِينَ وَالْمُتَمَرِّدِينَ، فَيَحْتَلِفُوا بَيْنَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ، فَيُؤَخِّرَ اللَّهُ نَصْرَهُمْ حَتَّى يُمَحِّصُوا وَيُمَيِّزُوا وَيُعْرَبِلُوا، وَسَيَخْرُجُ مِنَ الْغُرْبَالِ خَلْقٌ كَثِيرٌ.

ترجمه‌ی گفتار:

احمد بن عبد الرحمن طالقانی ما را خبر داد، گفت: شنیدم منصور خطاب به مردم می‌فرماید: من به خدا سوگند سخنی بهتر از آنچه می‌گویم نمی‌شناسم، می‌گویم: از خداوند و خلیفه‌اش در زمین اطاعت کنید و سرپرستانی جز آن دو نگیرید، پس اگر شما سخنی بهتر از این سخن من می‌شناسید از آن پیروی کنید و نمی‌شناسید، مگر اینکه کسی از شما بدون علم از هوای خود پیروی کند و من بر شما از دو چیز می‌ترسم: اینکه سخن برایتان مبتدل^۱ شود، پس مشتبه گردد و اینکه دنیا برایتان آراسته شود، پس از دین رویگردان شوید و هرآینه در میان شما کسانی هستند که از سخن من پیروی می‌کنند و من بر آنان از دو چیز می‌ترسم: اینکه زمان برایشان طولانی شود، پس دل‌هاشان سخت گردد و اینکه از اطاعت خردمندان‌شان به اطاعت افراد عجول و خودسر روی آورند، پس میان خود اختلاف کنند پس از اینکه بیّنات برایشان آمد، پس خداوند یاری آنان را به تأخیر اندازد، تا آن گاه که آزموده و جداسازی و غربال شوند و افراد بسیاری از غربال بیرون خواهند ریخت.

۳. أَخْبَرَنَا الْحَسَنُ بْنُ الْقَاسِمِ الطَّهْرَانِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ يَقُولُ لِأَصْحَابِهِ: لَا يَزَالُ يَخْرُجُ مِنْ هَذَا الْأَمْرِ بَعْضُ مَنْ دَخَلَ فِيهِ، مِنْهُمْ مَنْ يَطُولُ عَلَيْهِ الْأَمَدُ فَيَقْسَى قَلْبُهُ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَرَجُو مَالًا أَوْ غُلًا فَيَيَّأُسُ مِنْهُ، وَمِنْهُمْ مَنْ تُدْرِكُهُ فِتْنَةٌ أَوْ شَهَّةٌ فَتُرْكِيهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَلَا تَحَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا، لِأَنَّ هَذَا الْأَمْرَ مِصْفَاءٌ، تَدْفَعُ الْحَبِيثَ وَتُبْقِي الطَّيِّبَ، حَتَّى يَبْقَى مِنَ الطَّيِّبِ مَا يَكْفِي صَاحِبَكُمْ، فَقَدْ بَيَّنْتُ لَكُمْ، فَاسْتَقِيمُوا وَلَا يَسْتَحْفِظَنَّكُمُ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ.

ترجمه‌ی گفتار:

حسن بن قاسم طهرانی ما را خبر داد، گفت: شنیدم منصور به یاران خود می‌فرماید: همواره برخی از کسانی که به این امر داخل شده‌اند از آن خارج خواهند شد؛ برخی از آنان کسانی

۱. یعنی چیزی که بسیار گفته و شنیده شده است؛ مستعمل؛ تکراری؛ بی‌ارج؛ فاقد جذابیت.

هستند که زمان برایشان طولانی می‌شود، پس دل‌هاشان سخت می‌گردد و برخی از آنان کسانی هستند که به مالی یا مقامی امید دارند، پس از آن ناامید می‌شوند و برخی از آنان کسانی هستند که فتنه یا شبهه‌ای به آنان می‌رسد، پس آنان را سرنگون می‌سازد، پس هرگاه چنین چیزی را دیدید نترسید و اندوهگین نشوید؛ چراکه این امر، تصفیه‌کننده است، خبیث را بیرون می‌کند و پاکیزه را نگاه می‌دارد، تا آن گاه که از پاکیزه به اندازه‌ای بماند که برای صاحبان کافی باشد. هرآینه برایتان روشن ساختم، پس استقامت کنید و کسانی که نمی‌دانند شما را به کارهای سبک و اندازند.

۴. أَخْبَرَنَا ذَاكِرُ بْنُ مَعْرُوفٍ، قَالَ: قُلْتُ لِلْمَنْصُورِ: رَبِّمَا يَخْرُجُ مِنْ هَذَا الْأَمْرِ بَعْضُ مَنْ كَانَ فِيهِ، فَتَحَزَنُ وَتَحَافُ، فَقَالَ: ﴿لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾^۱، فَإِنَّ هَذَا الْأَمْرَ بِمَنْزِلَةِ الْمُنْخُلِ، يَدْخُلُ فِيهِ الْحَبِيثُ وَالطَّيِّبُ، فَيَحَرِّكُهُ اللَّهُ الْفَيْئَةَ بَعْدَ الْفَيْئَةِ حَتَّى يَخْرُجَ مِنْهُ الْحَبِيثُ وَيَبْقَى فِيهِ الطَّيِّبُ، فَإِذَا بَقِيَ فِيهِ مِنَ الطَّيِّبِ مَا فِيهِ قُوَّةٌ فَذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ.

ترجمه‌ی گفتار:

ذاکر بن معروف ما را خبر داد، گفت: به منصور گفتم: گاهی برخی از کسانی که در این امر هستند از آن بیرون می‌روند، پس ناراحت و نگران می‌شویم، پس فرمود: «آن را شری برای خود نپندارید، بلکه آن خیری برای شماست»؛ چراکه این امر به منزله‌ی آلت است، آلوده و پاکیزه به آن داخل می‌شوند، پس خداوند هر از چند گاهی آن را تکان می‌دهد تا آلوده از آن بیرون رود و پاکیزه در آن باقی بماند، پس چون پاکیزه در آن به قدری باقی ماند که در آن نیرو است، آن روز خروج است.

۵. أَخْبَرَنَا عِيسَى بْنُ عَبْدِ الْحَمِيدِ الْجَوْزَجَانِيُّ، قَالَ: كُنَّا جَمَاعَةً عِنْدَ الْمَنْصُورِ نَتَكَلَّمُ فِي أَشْيَاءٍ، وَهُوَ صَامِتٌ فِي زَاوِيَةٍ مِنَ الْبَيْتِ، فَكَأَنَّهُ سَمِعَ مِنْ كَلَامِنَا مَا لَا يَرْضَاهُ، فَالْتَمَتَ إِلَيْنَا وَقَالَ: إِنَّكُمْ لَتَمُدُّونَ أَعْنَاقَكُمْ وَتَقُولُونَ مَتَى! أَلَا وَاللَّهِ لَا يَكُونُ الَّذِي تَمُدُّونَ إِلَيْهِ أَعْنَاقَكُمْ حَتَّى تُعْرَبَلُوا، وَلَا يَكُونُ الَّذِي تَمُدُّونَ إِلَيْهِ أَعْنَاقَكُمْ إِلَّا بَعْدَ إِيَّاسٍ، وَلَا يَكُونُ الَّذِي تَمُدُّونَ إِلَيْهِ أَعْنَاقَكُمْ حَتَّى يَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ، ﴿إِنَّ اللَّهَ بِأَلْعِ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾^۲.

ترجمه‌ی گفتار:

عیسی بن عبد الحمید جوزجانی ما را خبر داد، گفت: ما جماعتی نزد منصور بودیم و درباره‌ی چیزهایی گفتگو می‌کردیم، در حالی که او در گوشه‌ای از خانه ساکت بود، پس گویا چیزی از سخن ما را شنید که نمی‌پسندید، پس به ما روی نمود و فرمود: هرآینه شما پیوسته گردن‌های خود را دراز می‌کنید و می‌گویید که کی است! بدانید که به خدا سوگند، چیزی که گردن‌های خود را به سویش دراز می‌کنید واقع نمی‌شود تا آن گاه که غریب شوید و چیزی که گردن‌های

۱. النور / ۱۱

۲. الطلاق / ۳

خود را به سویش دراز می‌کنید واقع نمی‌شود مگر پس از ناامیدی و چیزی که گردن‌های خود را به سویش دراز می‌کنید واقع نمی‌شود تا آن گاه که هر کس هلاک می‌شود با بینه هلاک شود و هر کس زنده می‌ماند با بینه زنده بماند، «هرآینه خداوند کار خودش را انجام می‌دهد، خداوند برای هر چیزی اندازه‌ای قرار داده است».

۶. أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حَبِيبٍ الطَّبْرِيُّ، قَالَ: قَالَ الْمَنْصُورُ لِأَصْحَابِهِ: إِنَّمَا مَثَلِي كَمَثَلِ رَجُلٍ كَانَ لَهُ طَعَامٌ، فَأَرَادَ أَنْ يَدْخِرَهُ لِيَوْمِ الْحَاجَةِ، فَأَدْخَلَهُ بَيْتًا وَتَرَكَهُ فِيهِ مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ عَادَ إِلَيْهِ، فَإِذَا هُوَ قَدْ أَصَابَهُ السُّوسُ، فَأَخَذَهُ وَتَقَّاهُ، ثُمَّ أَعَادَهُ إِلَى الْبَيْتِ فَتَرَكَهُ مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ عَادَ إِلَيْهِ، فَإِذَا هُوَ قَدْ أَصَابَهُ شَيْءٌ مِنَ السُّوسِ، فَأَخَذَهُ وَتَقَّاهُ، ثُمَّ أَعَادَهُ إِلَى الْبَيْتِ فَتَرَكَهُ مَا شَاءَ اللَّهُ، وَلَمْ يَزَلْ كَذَلِكَ حَتَّى بَقِيَ مِنْهُ كَيْلٌ نَقْيٍ لَا يَضُرُّهُ السُّوسُ شَيْئًا، وَكَذَلِكَ أَنْتُمْ تُمَيِّزُونَ حِينًا بَعْدَ حِينٍ حَتَّى لَا يَبْقَى مِنْكُمْ إِلَّا عَصَابَةٌ لَا تَضُرُّهُمْ الْفِتْنَةُ شَيْئًا، ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾^۱.

ترجمه‌ی گفتار:

عبد الله بن حبيب طبری ما را خبر داد، گفت: منصور به یاران خود فرمود: هرآینه مثل من مثل مردی است که طعامی داشت، پس خواست که آن را برای روز نیاز ذخیره کند، پس آن را به اتاقی برد و تا زمانی که خدا خواهد در آن گذاشت، سپس به نزدش بازگشت، پس دید که حشره به آن راه یافته است، پس آن را گرفت و پاکیزه ساخت، سپس به اتاق برگرداند و تا زمانی که خدا خواهد در آن گذاشت، سپس به نزدش بازگشت، پس دید که مقدار دیگری حشره به آن راه یافته است، پس آن را گرفت و پاکیزه ساخت، سپس به اتاق برگرداند و تا زمانی که خدا خواهد در آن گذاشت و همواره به همین ترتیب عمل کرد تا اینکه مقداری پاکیزه باقی ماند که حشره به آن زیانی نمی‌رساند؛ شما نیز بدین سان، هر از چند گاهی جداسازی می‌شوید تا آن گاه که از شما جز گروهی باقی نماند که فتنه به آنان زیانی نمی‌رساند، «آنان هستند که راست گفتند و آنان همان پرهیزکارانند».

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی

۱. البقرة / ۱۷۷

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

صفحه توییتر پایگاه

صفحه اینستاگرام پایگاه

صفحه تلگرام پایگاه

صفحه فیسبوک پایگاه

لینک وبسایت پایگاه

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.